

Hogy a szász telepek az ő elhatalmasult uraik, a lovagok ügyével a magukét nem azonosították, azokkal szemben volt alárendelt szolgálai viszonyuk.

Belföld.

Brassó, június 27. (Pénzbüntetések megosztása.)

A belügyminiszter körrendeletben tudatja a törvényhatóságokkal, hogy az eddig „az országos rabsegély és javító intézeti alap” javára befolyt büntetéspénzek jövőre két különálló, névszerint az „országos rabsegély- javító- és letartóztatási intézeti alap” és a „közigazgatási fogházak és tolonczházak létesítésére befolyt büntetéspénzek” című alap közt lesznek megosztandók. Az ezekről vezetett nyilvántartási naplókat úgy mint eddig félévénként, de a folyó évi július 1-től kezdve nem az igazságügyminiszteri, hanem a belügyminiszteri számvevőséghez kell küldeni, a kirótt büntetéspénzeknek a kir. adóhivatalokba való beszállításánál pedig az ellennyugtán mindig pontosan megjelölendő, hogy az összeg a közigazgatási fogházak és tolonczházak létesítésére befolyt pénzbüntetések alapja javára beszállíttatik.

A horvát tartománygyűlés szeptember hó első napjaira fog egybehivatni, úgy, hogy a tartománygyűlés még a magyar országgyűlés megalakulása előtt azon helyzetben lesz, hogy megválaszthatja képviselőit a közös országgyűlésre. — A horvát tartománygyűlés a törvény értelmében valószínűleg augusztus hónapban fog legfelsőbb kéziratral egybehivatni.

Külföld.

Az afghán ügy. Igazi gőzerővel dolgozik a francia és az orosz diplomácia a török fővárosban, hogy meggyőztessék az egyiptomi egyezmény végleges szentesítését. Ezzel szemben egy ideig az angol nagykövet azzal fenyegetőzött, hogy elutazik, ha a szultán jóvá nem hagyja a már megkötött egyezményt. De most, úgy látszik, angol részről nem erőszkölik többé a dolgot s nem fogják a diplomáciai összeköttetést megszakítani akkor sem, ha a szultán megtagadja aláírását. Az orosz nagykövet egyébiránt a bolgár kérdésben is erősen befolyásolni igyekszik a portát, a mi a szobranje küszöbön álló megnyitásával szemben kettős figyelmet érdemel. Az afghán határrendezés valóságos tengeri kígyóvá lett. Minduntalan közölnek róla feltűnő s ellentmondó híreket. A legújabb hír az, hogy az orosz-angol tárgyalásokban kedvező fordulat állt be s a megoldás közelebbre várható.

A római propaganda fide tanácsosa, Msgr. Persico és titkára Gualdi a pápa megbízásából Irországba utaznak. Küldetésükről hiteles forrásból a következőt közlik: A pápa ezzel csak barátságos érületének és igazságosságának Angolországgal szemben akar kifejezést adni; a norfolki herceg Irországra vonatkozó jelentését nem vehette tudomásul, mert úgy látszott, hogy ezt pártszellem sugallta. Az irországiakat nem áldozhatják fel, de hogy a dolgok állásáról tárgyilagosan értesüljön, megbízható férfiakat küld ki, a kik az ügyeket saját szemükkel fogják megvizsgálni és aztán a püspökökkel érintkezve lépnek. A küldöttség adatokat fog gyűjteni az ir. lelkesység magatartásáról, de egyáltalában nincs szándékában, hogy az állami hatóságok eljárását megvizsgálja.

ből önként következik, mit a lovagoknak birtokuk utolsó csepp vérig való oltalmazása felett tett nagy-szavu nyilatkozatuk daczára történt oly gyors kiűzésük is eléggé mutat: sőt azon körülmény, hogy közülök többen nemsokára mint nemesek tűnnek fel és egy Fulkó például Földvár mellett egész nagy területet nyert, arra enged következtetnünk, hogy a lovagok elűzése ügyében többen érdemeket szereztek maguknak.

Erre mutat a százados néphagyomány is, a mely a szászoknak és székelyeknek a lovagok elleni közös harcziaról emlékezik maig is. »A boldog emlékü II. Endre király alatt — így szól a szász néphagyomány — a szászok őseinek többször kellett a székelyekkel együtt a király ellenségei ellen harcolni. Akkor mind a két nemzet hosszú öltözetet viselt. A székelyek pedig az ütközet legterheesebb pontján viszafordultak s a harczból elszaladtak, míg a szászok mint a kőfal megállottak királyukért. Ezért a jámbor király a székelyek öltönytét térdig levágatva, hogy jobban tudjanak futni. A szászok ellenben hosszú dolmányukat tisztelet jeléül mind e maig megtartották.“ Így a szász néphagyomány; míg a székely azt állítja, hogy a szászok ősei, mikor ide jöttek, frakkban s papucsban jártak. Azonban az ütközetekben könnyen lévő öltözve, csak kiabálni kezdték: „luf an di Bes“ s mind az erdőbe szaladtak. Azért a király nagy csizmákat s hosszú magyar dolmányokat adott nekik, hogy ne tudjanak elfutni, s ezért és ezota viselik a brassóvidéki szászok maig is a magyar öltözetet.

(Polytatása következik.)

Román lapszemle.

Van drága dolguk azon román papoknak és tanítóknak, — kik a passivitásról tudni sem akartak, hanem csatlakoztak valamelyik országos párthoz és annak jelöltjét segítették győzelemre. Most már abban a kitüntetésben részesítették őket a »Gaz.« és »Tribuna«, hogy névszerint megörökítik neveiket az utókor számára Oláh-Topolczától Becskereig s onnan fel Borsáig.

Szegényükre lesz-e ezeknek mostani politikai meggyőződésük utódaikra nézve avagy kitüntetés: ez az utódok dolga fog lenni. A passivisták azt követelik, hogy az ő képtelen határozataik előtt hajolják meg minden román ajku választó honpolgár, mert azon határozatokon kívül nincs a natióra nézve földi üdvösség.

Ezt a hitet senki sem akarja elvitatni tőlük; ha őket ez idvezíti, ám legyen; de hogy mi jögon követelik azt, hogy minden román választó azt a hitet vallja, a mit ők: ez valóságos politikai fanatizmus. Ennek a fanatizmusnak kifolyása az, hogy a velük nem egy lógó alatt álló honpolgárokat lapjaikban kizégerik.

Ezzel még nincsenek megelégedve, hanem török fejüket a körmönfont okoskodásokból összecsavartott vezércikkekben a szabadelvű kormánypart óriási győzelme felett. Azt hitték, hogy a natio szentirásként fog hallgatni a szebeni pontokra s most miután a natio nagy része ott hagyta őket a kapufélfánál, ki kell valami uton-módon sütni azt is, hogy miért buktak ők olyan nagyot és miért oly fényes a szabadelvűpart győzelme. Miért? Azért, mert a kormány elszegényítette az országot s a szegény népet oda viszi most, a hová épen akarja.

Magyarország polgárai lassan-lassan elszegényedtek, írja a »Tribuna«. Egyeseknek, mint magának az államnak szükségletei meglöbbségtől mérvben megsokasodtak, mialatt a termelés ugyanaz maradt. Ilyen viszonyok között még a vagyonos emberben is az az erkölcstelenítő érzelm támadt, hogy nem bír eléggel összes szükségleteinek kielégítésére. Ez a kormány műve — úgy mond, — a ki a magyarok ügyét vélte szolgálni, midőn a másik részre, a nemzetiségekre nehezedett. Ebből az a tanúság, hogy a kormánynál a nemzetiségek után a magyarok következnek.

Azt jósolja tehát a »Tribuna« nekünk, hogy a mit a mi segítségünkkel a kormány velük tett az ő engedelkenységük kegyelméből, velünk is azt fogja tenni. Hogy kinek engedelkenysége és kegyelméből fog a kormány úgy a tenni magyar nemzettel, mint telt általunk a nemzetiségekkel, ezt nem süti ki, ezt találjuk ki mi magunk.

Valóban meg vagyunk döbbenve, hogy mi lesz most már velünk, ha már odáig vagyunk, hogy a passivisták után, minket fog elnyomni függetleneket, mérsékelt és szabadelvűeket a magyar kormány. — Meg lesz, mert a »Tribuna« jósolja és az ő jóslatai ép úgy be szoktak négy év óta teljesedni, mint akár a kártyavető cigány-nő. Aztán hogyan ne is teljesednek be, midőn: »Magyarországból kiveszett a polgári erény — virtutea civica a parit in Ungaria — midőn még a kormány közlönyei is elismerik (?) hogy soha sem voltak a választó polgárok annyira megvásárolhatók, mint a most lefolyt választások alatt.“

Lám, hogyan szivére vette a »Tribuna« Ungaria szomorú helyzetét, a venabilis — eladható szavazatokat! Csak azt felejtette el, hogy passivista létére ő maga is ugyancsak ajánlgatta a brassói román választókat a szász nemzetiségi pártnak. Nem rajta mult, hogy nem vették igénybe az ő hűségesen felajánlott szolgálatait. Mit tehetett ő arról, ha a »Kr. Ztg.« abban a meggyőződésben volt, a román választókra biztosan nem számíthatnak. Nem valami fényes bizonyítvány s épen ennek megdondolása mondatta a G.-val a szász nemzetiségi pártnak: »Mi a ti dolgaitokba nem elegyedünk. A mit tettetek, az a ti dolgotok. A ki mit főz, azt eszik.“ Hogy a szász párt jobb szakács volt, bizonyítja az, hogy kilencz képviselőt választottak. Nem így a passivista konferencia.

Ez ugyancsak elsózta a levest — csorba. — Olyan sós volt, hogy egyetlen egy képviselő birta lenyelni Karánsebesben, a többi rossz képet vágott hozzá s azt felelte: Egye meg, a ki főzte. Jó étvágyat. Csak az a kormány ne lett volna!

Czenka Iji.

A helyi vasut ügye.

(Vége.)

A bizottság csak elvi egyezsége lépett, hogy a törzsrészvényesek érdekeit megóvja, t. i. az engedményes meghatalmazottjával megállapodott, hogy az építési költségek kilométerenkint 24,000 frtot meg nem haladják és hogy az elsőbbségi részvények ki-

adási árfolyama, ha azok 6%-kal adatnak ki, ne 75—80 alatt, ha pedig 5%-kal adatnak ki, ne 70—75 alatt adassanak ki.

Ezen elvi megegyezés a törzsrészvényesek érdekeit tökéletesen fedezi és nem ütközik a kormány határozatába.

A vármegyei határozatban foglalt többi feltételt nem tudta a bizottság a jegyzőkönyvbe felvenni, mivel az építés kivitele a kormány és a vasuti közegek felügyelete alatt történik, a pénzbefizetés pedig azon okmány határozatai szerint, melyet az engedményes meghatalmazottja beadott s mely a vármegye által aláírandó a részvénytársaság megalakulása után, a mikor is a kezelés és eljárás egy a magas kormány által jóváhagyott, minden előfeltételeket magában foglaló alapszabályban meghatározva leendő. — Ezért is minden külön egyezkedés fölöslegesnek mutatkozik.

Kikötendők lennének még következő feltételek:

1. A részvénytársulat székhelye legyen Brassó.
2. Az állami vasut maga idejében a kezelést az összes jövedelem 40 százalékaért átveszi, és
3. Brassó városban benn vasuti állomás létesíttetik.

A bizottság a közigazgatási bizottság ajánlatát, mely szerint 150,000 frt. törzsrészvények az utépítési alap terhére magveendő, ebből 60,000 frt. megállapodás szerint a vasuti részvény társaság megalakult közgyűlése után 30 nappal befizetendő, a maradvány pedig 12 év alatt évenként 10,800 frt. részetekben befizetendő, ezennel elfogadásra ajánlja, és azt hiszi a bizottság, a f. évi márczius 30-án hozott határozatnak eleget tévén, ezen bizottsági jelentésnek jóváhagyó tudomásul vételét tisztelettel kérheti.

Brassó, 1887. évi május hó 24-én.

A kiküldött 15 tagu bizottság határozatából

Roll Gyula s. k.
alispán mint elnök.

Tompa Sándor s. k.
főjegyző mint tollvivő

Ezen jelentés és véleményhez a 15-ös bizottságban is eltérő nézettel lévő két tag benyújtotta az alább következő külön véleményt:

A tekintetes törvényhatóság közgyűléséből, a vasut építéséhez szükségeltető 150,000 frtnyi összeg beszerzése céljából kiküldött 15-ös bizottságnak alólírt és a szavazás alkalmával kisebbségben maradt tagjai, ezen összegnek a vármegyei közmunkaváltás alapból leendő megszavazásába nem nyugodhatunk bele, sőt inkább kérjük ezen eltérő nézetünket a bizottság véleményéhez csatolni s annak idejében ezt a tks. törvényhatósági közgyűlés tudomására hozni. Eltérő véleményünk indokai a következők:

I. A közmunka váltási alapnak a vasut építésére leendő felhasználását nem tartjuk jogos és törvényesen megengedhetőnek.

A közmunka váltás alap nagyrészt a községek által alapítottatott s az azok évenkénti hozzájárulása által tartatik fenn és gyarapodik.

A vármegyei falusi lakossága van ez által nehezen és keményen terhelve. Ezen alapnak megvan a törvényszabta rendeltetése s nem jogos nézetünk szerint a községek megkérdezése nélkül, melyek magukat ezen alap tulajdonosának a vármegyei hivatalt, csak kezelő hatóságának tartják, azt más célra mint a vármegyei utak fenntartására fordítani, s ezt annál kevésbbé, mivel a vármegyei közgyűlésben mindazon községek, melyek ezen alaphoz hozzájárulnak, közvetlen nincsenek is képviselve, és mert a legtöbb község képviselői szintén nem egyeznek az alapnak vasutépítési célra leendő felhasználásába belé.

II. A közmunka váltás alapnak a tervezett vasutépítéshez való felhasználása méltánytalan is.

A többség jelentésében felhozott azon feltevését, hogy ezen vasut által a vármegyei utak annyira kiválóan kiméltetnének, hogy az által a közmunka váltási alap terhei könnyítetnének, tévesek, s hogy ezen vasut általában kifizetné-e magát, kétségesnek tartjuk. Bár hogy is legyen: Brassó városának a tervezett vasut kétség kívül nagyobb előnyére lesz, mint azon községeknek, melyek általa nem is érintetnek és melyek lakosai azon keresetet, melylyel a fennálló gyárak részére való fuvarozási s a városi erdőkből fa átszállítása által eddig birtak, részben minden esetre és teljesen elvesztik. Daczára ennek, mi falusi lakosok nem tiltakozunk az ellen, hogy ezen vasut építtessék, miután a vármegye lakosságának egy része vagyis Brassó város ezen építkezés folytán saját részére előnyöket vél elérhetni s azt élénken óhajtja, sőt daczára hogy az érdekünkben nem fekszik, már az összetartás harafias érzelménél fogva is készek vagyunk segédkezni, hogy a falvak lakossága még a költség nagyobb részét is hordozza, mint ez a közmunkaváltás alap felhasználása által történnék, egyáltalán méltánytalanul tartjuk.

Minden esetre humánusabb és méltányosabb volna a vármegye mineen lakosát vagyonállapota

szerint ezen kiadás hordozásában részesíteni, ez pedig csak pótdadó útján eszközölhető.

Bátorkodunk tehát a költségi vélemény ama pontjára nézve, mely a költségek fedezéséről szól, azon ettől indítványt tenni:

Fedeztessék a tervezett vasút építésére szükséges 150.000 frt. egy a vármegye összes adófizetőire adójok arányában kivetendő általános pótdadó beszedése által.

Brassó, 1887. évi május hó 24-én.

Bolesch Károly s. k.

Meschendorf József s. k.

AZ „OLT-VIDÉKI VIZSZABÁLYOZÓ TÁRSULAT” ALAPSZABÁLYAI.

(Folytatás.)

e) A társulati ügyviteli és szolgálati szabályokat és utasításokat elkészíti s jóváhagyás végett a közgyűlés elé terjeszti;

f) intézkedik a közgyűlés által elrendelt munkálatok végrehajtása iránt, és köti, illetőleg jóváhagyja a szerződéseket a közgyűlés által megállapított költségvetés határai között; napszámi vagy kubikolási munkálatoknál azonban, valamint rendkívüli esetekben más munkálatoknál is, de csak a célszerűség vagy kikerülhetetlen szükségesség alkalmából eme költségvetés határain túl is mehet, mit azonban a közgyűlés előtt igazolni tartozik;

g) több ízben, de legalább félevenként egyszer véletlen pénztárvizsgálatot tart, s erről a közgyűlésnek jelentést tesz;

h) a szolgazsemélyzetet állásában megerősíti, elbocsátásokat jóváhagyja és felettük a másod- és utolsó fokú fegyelmi bíráskodást gyakorolja;

i) saját felelősségére s a közgyűlés utólagos jóváhagyásának fentartásával rendkívüli javadalmazásokat és tiszteletdíjakat 100 frtig adományozhat.

17. §. A választmányi ülésekről rendes jegyzőkönyv vitetik, mely az elnöklő és az ülés elején általa megnevezett két választmányi tag által aláírásával hitelesített s a 12. §. értelmében a miniszteri megbízottnak bemutatandó. A választmánygyűlés határozatai minden társulati tagra és tisztviselőre nézve kötelező erővel bírnak; de a választmány minden intézkedéseért, vagy ezen alapszabályok értelmében hatásköréhez tartozók elmulasztásáért a közgyűlésnek felelős. Oly esetekben pedig, midőn szótöbbséggel hoz határozatot, a kisebbség külön véleménye jegyzőkönyvbe iktatható, mi által az így hozott határozatért a kisebbséget felelősség nem terheli.

C) Az elnökség.

18. §. Az elnökség a társulati elnökből és alelnökből áll, kik a társulat tiszteletbeli közegei. — Az elnök a társulati elnökséget önállóan vezeti s az elnök akadályoztatása esetében vagy annak felhívására helyettesíti őt s lép jogaiba és teljesíti annak kötelesegeit.

19. §. A társulati elnök hivatása és hatásköre:

a) az elnök képviseli a társulatot, úgy a hatóságok előtt, mint magánosok irányában;

b) rendszerinti elnöke a köz- és választmányi gyűléseknek; mint ilyen, egybehívja és vezeti azokat, kijelöli azok tárgyait s felügyel a törvény, az alapszabályok és fennálló szolgálati szabályok és utasítások sértetlen megtartására, a társulati ügyek akadálytalan rendes menetére, úgy a köz- és választmányi gyűlések határozatainak pontos végrehajtására és rendelkezik a tisztviselőkkel;

c) a töltések, védszerek, szerszámok, épületek, ültetvények, szóval az egész társulati leltár, az irattár, számvitel és pénztár állapota és általában az igazgató és a többi tisztviselők eljárása s a szolgazsemélyzet képessége felől évenként legalább egyszer személyes meggyőződést szerez, s a netaláni hiányok tekintetében saját hatásköréhez mérten intézkedik; a pénztárt belátása szerint havonként váratlanul megvizsgálja, s mindenről a közgyűlésnek évenként jelentést tesz;

d) indokolt szükség esetén pénztári utalványozásokat a költségvetés határain túl s saját felelősségére s a közgyűlés utólagos jóváhagyásának fentartása mellett teljesít;

e) vonalfőnöki vagy tisztviselői állomás megüresedése esetén a betöltésig, a szükséghez képest, más helyettesít;

f) peres ügyekben vagy peren kívüli eljárások esetére ügyvédet rendel, s annak számára a szükséges meghatalmazványt a társulat nevében kiállítja.

(Folytatása következik.)

Külföldi rovat.

Nyilvános köszönet a segesvári ev. ref. templom és paplak javára befolyt kegyes adományokért.

(Tizenhetedik közlemény.)

Macza György segesvári kir. adófelügyelő 7-ik számú ívében: Macza György Baczó József, Mauks Gyula, Theil István, Babos János, Horváth Lajos

2—2 frt; Babocska Zsigmond, Hász Sándor, 3—3 frt; Székely Elek 1 frt 50 kr; Szilágyi Márton, Kovács Lajos, Létei Gábor, Lingner Károly, Lévai Gyula, Benkő Károly, Sántha András, Nalácz Ádám, Keller János, Fábrius János, Márton József, Jakó Károly, Grosz Károly, Incze Domokos, Novák Béla, Rozsnyai István, Derzsi János, Szenkovits Dénes, Butak István, Kinn Ede, dr. Novák Rezső, Lendvay Sándor, Jennik Béla, Végh Albert, egy valaki, egy ur, Pap Miklós, Calutni Simon, Szántner János, Porubszky Károly, Kovács Illés, Bágya Ödön, dr. Fekete Albert, dr. Reiger Aladár, Fekete József, Gerendi István 1—1 frt; Rend Dénes 80 kr; Agoston János, Zöld Gábor, Markovics Jakab, dr. Hegyesi Győző, Havadtői József, Nagy Sándor, György Árpád, Pap János, Makstein Jakab, Zöld 50—50 kr; Brukner József 30 kr.

Vécsey Eleonora nagy-becskereki nőegyleti elnök 2218. sz. ívében: Mihálovits 5 frt; Binai Jenő 3 frt; Vécsey Eleonora, Dániel László, Réczey Gyula, Vattai Miklós, Vécsey István 2—2 frt; Mencer András, Szatmáry Kálmán, Fekete László, Hesse Petronella Zsiros Mihály, Gyertyánfi János 1—1 frt.

Damokos Antalné tordai nőegyleti elnök 2227. sz. ívében: a tordai olvasó nőegylet 15 frt.

Özv. Megay Nándorné gyulafehérvári ágostai nőegyleti elnök 2321. sz. ívében: Hannel Józsefné 5 frt; Megay Adolfiné, Nagy Mártonné, Knapp Zsuzsanna, Schusztér József, Salamon, Hannel Nándorné 1—1 frt; Válder Károlina 60 kr, Nagy Istvánné 40 kr.

Nagy Lajos dobokai ref. lelkész 176. sz. ívében: Nagy Lajos, Nagy Imre 50—50 kr.

Gönczy Sándorné beregszász és vidéki jótékony nőegylet elnöke 2187. sz. ívében: Gönczy Sándorné 5 frt; Korossányi János 3 frt; Szeles Károly, Faludi Ödön, Orendi Sándor 2—2 frt; Jobszti Gyula, Urai Miklósné 1—1 frt; Simon Katalin 60 kr; Szabó Albert 50 kr; Barácz Lőrincz 40 kr; Bajráth Lajos 50 kr, Buzás Ferencz, X. Y., Forgács, Vernai, egy valaki 30—30 kr; N. N. 25 kr; Szabó Imre. Sz. E., Nagy Sándor, Kovási Sándor, Boksits Ferencz 20—20 kr.

Szabó Ferencz bodolai ref. lelkész 394. számú ívében: Adler Henrik 1 frt; Erődi Bálint, Györbíró Lajos, Bántos Sándor 30—30 kr; Balog Sándor 20 kr; Csulak Lajos, Vén Árpád, Székely János, özv. Selesztér Tamásné, Szabó Ferencz 10—10 kr.

Összesen 137 frt 35.

Az első XVI. közlemény összege 2049 frt 66 krajczár.

Főösszeg 2187 frt 01 kr.

Midőn az itt kimutatott összegeknek átvételét nyugtatványozni szerencsém van, igen kedves kötelességnek ismerem a tisztelt gyűjtő és adakozó uraknak és urnőknek becses adományaikért az egyházközség nevében meleg köszönetet mondani.

Segesvár, 1887 június 3-án.

Szilágyi Márton.
egyházközségi pénztárnok.

A vízkárosultakért.

A belügyminiszter következő körrendeletet intézte valamennyi vármegyei és városi törvényhatósághoz:

Körrendelet

valamennyi vármegyei és városi törvényhatóságnak.

Az elemi csapások folytonos sora látogatja meg az ország területét. Még el sem múlt a gyakori tűzvészek ijesztő hirtelensége, már is újabb és terjedelmében nagyobb szerencsétlen-égről érkezik tudósítás.

A Tisza és mellékfolyóinak rohamosan megdagadt árja, hullámaival az Alföld óriási területét és a Maros folyó árja a Királyhágón túli rész számos vidékét borította el.

Egyedül a Temes folyó és a Béga-csatorna vizének áradása folytán 80—84 község határa jutott víz alá. Százakeresztetnyi szép reményekkel kecsegtetett termései vagy egészen elpusztítottak, vagy tetemesen megrongáltattak, nem is említve a lak- és gazdasági épületek körüli rombolásokat és elemi károkat, melyek még ezután más vidékekről fognak napvilágra jutni. Tetemesek az állam és köztörvényhatóságok vagyonát ért károk is: a nagy befektetésekkel létesített töltések és zsilipek megrongálva, a közlekedési vonalak megszakítva lettek.

Sulyos és megrendítő azon szerencsétlenség, mely ezen vidékeknek tulnyomó részben földmíveléssel foglalkozó lakosságát érte. A vészt és pusztulást terjesztő hullámok összes fáradságaik gyümölcsét tették pár nap alatt semmivé és fosztották meg a lakosokat a megélhetés lehetőségétől. Ott, hol pár hét előtt még a jólétnek nézhetek reményével éltek, ma már a nyomor és inség sötét árnya nyugtalanítja a kevésbé szegényeket is.

A kormány és a törvényhatóságok által a vész pillanataiban nyújtott segélyezések az első szükségletek fedezésére is alig elégségesek, és az ily sulyosan ért lakosok jövője valóban reménytelen volna, ha nem számíthatnának jobb sorsban élő honfitársaiknak — a szerencsétlenekkel szemben mindenkor a leghatékabban nyilvánított — áldozatkészségére és támogatására.

Meleg kéréssel fordulok azért rövid időközben már másodszor az ország összes lakosságához, hogy könyöradományaikkal enyhítsék azok veszteségét, kik az elemi csapások által olyan váratlan meglátogatva lettek.

A honfitársak részvétele és segélye a szerencsétlenek szenvedéseit enyhíteni és szomorú sorsukat türelmetlenül fogja tenni.

Bizalommal hívom fel a törvényhatóságot, hogy ezen felhívásomat a lehető legszélesebb körben terjessze, meg lévén győződve, hogy a maga részéről is odahatni fog, miszerint a gyűjtések eredménye minél sikeresebb legyen.

A beérkező adományok — tekintet nélkül az összeg mennyiségére — hozzám lehetőleg mielőbb felterjesztendők. Az adományok a hivatalos közlönyben közzétételre és ezzel nyilvánosan nyugtáztatni fognak. Budapest, 1887. június hó 12-én.

Br. Oreczy Béla.

Helyi és vidéki hírek.

Gróf Bethlen András főispán ur ő méltósága városunkba érkezett, hogy elnököljön a ma megtartandó vármegyei közgyűlésen.

Megerősítés. A vallás- és közoktatási miniszter Borsai Michaelis Lipót türkös állami iskolai tanítót jelen állásában végleg megerősítette.

Lapunk szerkesztője a tegnapi esti vonattal Budapestre hazaérkezett.

A tűzkárosultak javára folyó hó 25-én rendezett dalestély — a mint halljuk — fényesen sikerült. A részletes referátát, tárgyhalmazzal, csak jövő számunkban hozhatjuk.

Honvédségi szállítások. Jeleztük volt, hogy a honvédelmi miniszteriumban enquet fog tartatni a fővállalkozói szállítási szerződésének felmondása tárgyában. Ezen enquet vasárnap csakugyan meg is tartott s p. d. e. 10 órától, déli negyed két óráig. A tárgyalás lefolyását jövő számunkban egész terjedelmében közlendjük, t. i. az értekezlet a szerződés változtatlan fenntartása mellett nyilatkozott, t. i. annak rendes lejártáig 1889-ig.

Rendőri hírek. Mezőtúri illetőségű s lopásért körözött Oláh János nevű egyén tegnapelőtt Brassóban letartóztatott s toloncz-uton otthonába kísértetett.

Nagy tűz. Segesvárt tegnap, hétfőn d. u. borzasztó tűz dühöngött, terjesztve kedvezőtlen szellő által. Egy vendéglő istállójában támadt a tűz, valószínűleg vigyázatlanságból, minek következtében két utca teljesen leégett s számos család hajléktalanná vált. E városban az izgatottság óriási. A lakosság rögtön gyűlést rendezett a károsultak javára. Eddig szól távirati tudósításunk, jövőre részletesebben.

A „nagyszabasi magyar dalkör” tegnap, e hó 25-én, az itteni „Római császár” vigadó nagy termében tartotta meg ez évi II-dik rendes, zártkörű táncvigalommal egybekötött dalestélyét. Ezen dalestély műsora hat darabból állott, melyet a közreműködők sok tapsok és éljenek közt adtak elő. Ezen estély egyáltalában igen kedélyesen és jó sikerrel folyt le, melyben a magyarok kivül, több román és szász családok is részt vettek. A jövedelem, dacára a sok pártoló tagok és ezek családjai részére kiadott szabad- és kedvezményes belépő jegyeknek, a 60 frtot jóval meghaladta.

Öngyilkosság. Szentiványi Ödön kassai dohánytözsdés csütörtökön véget vetett életének. Élesre fent késsel átdöfte a szívet. Szentistványinak hat év előtt sulyos vasdarab esett a fejére és azóta gyakran mutatkozott az elmezavar tünete. Hogy végzetes tettét is tébolyában követte el, az kitűnik egy hátrahagyott leveléből, melyben a jezsuiták kiirtását ajánlja, mert addig, míg ezek élnek, nem lehet béke a földön. Tőle elváltan, Braziliában élő feleségétől csak két szóval bucsuzott el.

Nagy feltűnést kelt Pólában egy fiatal leány öngyilkossága, melyvel kapcsolatban áll egy tengerésztest megőrülése, ki a leánynyal szerelmi viszonyt folytatott.

A magyar ipar megerősítése. Hazánk iparának emelkedése minden honfi keblét őszinte örömmel tölti el. Megelégedéssel tapasztaljuk, hogy egyes iparosaink az u. n. chablon-munkából főlkerekedve, saját gyártmányokban bizonyos önállóságot fejtenek ki. Az általuk előállított cikkek, oly tökélyvel bírnak, hogy szükségtelemre teszik, miszerint ezekért idegen helyre forduljunk és szükségleteinket itthon is fedezhetjük. Bátran állítjuk, hogy bizonyos szakmákban saját gyártmányaink a külföldiek felett állnak. Ily például nyújt honfitársunk Linger Károly, ki az egyszerű iparosból fáradhatatlan törekvése, Német- és Franciaországban szerzett szakismeretei által a nagygyárosig emelkedett fel. Az általa alapított I. magy. közzájó esztélyes és asztalos áruk gyára páratlanul áll hazánkban. Linger az e szakmába vágó munkákat hozza a közpiacra, saját jeles készítményeivel a külföld gyártmányait kiszorította. Ezért számos kiüntetésben részesült, s az utóbbi országos kiállítás alkalmával is a koronás nagy érdemkeresztet nyerte hazai iparunk érdekében való közreműködéséért. Ő volt az 1878. évi párisi kiállításba a magyar kormány részéről tanulmányozás végett kiküldve.

Felelős szerkesztő és kiadó-tulajdonos:

Szterényi József.

H I R D E T M É N Y E K.

Szám 6584.—1887.

Pályázat.

A Wehrmacher József-féle hagyományból egy bel- vagy külföldi egyetemet vagy ezzel egyenrangú felsőbb tanintézetet látogató rendes hallgató részére, vagy egy oly tanuló részére, ki mint rendes hallgató a nevezett felsőbb tanintézetek látogatására való jogot valamely főgymnasium vagy főreáltanoda vagy más előképző tanintézet végezte által megszerezte s arra nézve a törvényszerű bizonyítványokkal magát kellőképp igazolni képes, vallás- és nemzetiségre való tekintet nélkül, a törvényszerű tanidőre, évi 400 forintnyi ösztöndíj adományozandó.

Az ezen ösztöndíjra pályázók köllőleg bélyegzett és felszerelt folyamodványaik folyó évi szeptember hó 1-éig alólírt városi tanácsnál nyújtandók be, és azokban az alapítványi okmány értelmében igazolandó, hogy pályázók születésükre nézve Erdélyből, azaz a magyar kiralsággal történt egyesítés előtt a politikailag külön Erdély nagyhercegségét képezett országrészekből valók, és hogy vagyontalank, azaz hogy sem ök, sem szülőik annyi vagyonnal nem bírnak, mi-ből tanulmányaik költségeit fedezni képesek volnának.

Brassó, 1887. június hó 18-án.

A városi tanács.

Értesítés.

Van szerencsénk a n. érd. közönséget értesíteni, miszerint eddigi szabásunkat, Kovács Imrét elbocsátottuk. Miután egy új, igen derék szakemberről gondoskodtunk, ezután is képesek leszünk a n. é. közönség becses rendelményeit legpontosabban teljesíteni.

Kiváló tisztelettel

László M. és L.

Szám. 582—1887.

Hirdetmény.

A nagymélt. m. kir. közmunka- és közlekedési minisztérium az 1887. évi június hó 28-án kelt 15277. számú rendeletével a torda-nagyszeben-brassói államút 192—193. klm. szakaszán lévő 332/56. sz. hid, valamint utfelmagasítási helyreállítását 5772 forint 21 krajczár összeg erejéig engedélyezte.

A fentemlített munkálatok fogantatása céljából az 1887. évi július hó 8-ik napjának d. e. 10 órájára a fogarasmegyei m. kir. államépítészeti hivatal helyiségében tartandó zárt ajánlati versenytárgyalás hirdettetik.

A versenyezni óhajtok felhivatnak, hogy a fentebbi munkálatok végrehajtásának elvállalására vonatkozó, az engedélyezett költség után számítandó, s a részletes feltételekben előírt 5%-nyi bánatpénzzel ellátott zárt ajánlataikat a ki tűzött nap d. e. 10 órájáig a nevezett hivatalhoz annyival inkább igyekezzenek beadni, mivel a későbbben érkezettek figyelembe nem fognak vétetni.

A szóban forgó munkálatra vonatkozó műszaki művelet és részletes feltételek a nevezett magy. kir. államépítészeti hivatalnál, a rendes hivatalos órákban naponként megtekinthetők.

Fogarás, 1887. június hó 24.

Sompék József,
kir. főmérnök.

Zongora

(piano) kitűnő igen jutányos árban eladó.

Bővebbet Jaschik Gyula román, kath. karnagynál Szentlélek-utca 103.

Szám 1008—1887. tlkvi

Árverési hirdetményi kivonat.

A segesvári kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy pipei Orbán György, Lajos és Domokos végrehajlatóknak pipei Rusz István végrehajtást szenvedő elleni 28 forint 45 krajczár tőkekövetelés és járuléka iránti végrehaj-

tási ügyében az erzsébetvárosi kir. törvényszék (a segesvári kir. járásbíró) területén lévő, a Pipe község határában fekvő, a pipei 74. sz. telekjegyzőkönyvben Rusz István tulajdonát képező A + 158, 159, 160, 309, 395, 562, 819, 956, 957, 973, 981, 982, 1129, 1181, 1183, 1205, 1285, 1301, 1357, 1451, 1452, 1506, 1507, 1550, 1551, 1765, 1943, 1985, 2012, 2127, 2331, 2358, 2360, 2436, 2482, 2517. hr. sz. ingatlanokra az árverést 600 forintban ezzel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi augusztus hó 9-ik napján délelőtti 10 órakor Pipe község házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át, 60 forintot készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri r. ndelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Segesvár, 1887. május hó 5.

A kir. járásbíró mint telekkvi hatóság.

Máthé Albert,
kir. albiró.

(268) 1—1

Tüdőbaj gyógyítása

tüdőgümő (sorvadás), asthma (lélegzethiány), idült bronchialkatharrh, levegő kilehelés által.

== (Rectal-injectio útján.) ==

A hihetetlen, az orvosok látzólag elérhetetlen ideálja, teljesen el van érve ezen gyógy mód által! — A meglepő, elhibázhatatlan eredmény felett legmeggyőzőbben szólnak alábbi röviden összefoglalt okmányok, melyek lehetőleg szöszterintiek. Világhírű tanárok ezen nyilatkozatait megerősítik a bel- s külföldi orvosi lapjai is.

»Gyakran már három napi gáz-exhalatio által rectal injectioval, eltűnik a köhögés, köpés, láz, izzadás és hőrgés. A test súlya hetenként 1/2—1 kgr.-ig gyarapodik. A beteg meggyógyul s a legerőltetőbb életmódot is folytathatja.« »Asthmának a gáz-exhalatio után egy félórával megszűnik a lélegzethiány. A kúra folytatásánál a rohamok nem térnek vissza.« Sőt oly esetben is, midőn a hangszálak tuberkulózus állapota állott be s a tüdő fele veszte volt, gyógyulás fordult elő. — 30 beteg a tüdőgümő utolsó stádiumában egytől egyig meggyógyult a gáz-injectio által.

Mint a világ legnagyobb kórházaiban, úgy a bécsi cs. kir. ált. kórházban is a gáz-exhalatio-gép kitűnő sikerrel alkalmazatik. — Bizonyítványok rendelkezésre.

A cs. kir. szabad. gáz-exhalatio készülék (Rectal-injectio) teljesen, a hozzátartozó készülékkel a gáz fejlesztésére, valamint használati utasítással orvosok s magánosok számára kapható

Dr. Altmann Károlynál

Bécs, Mariahilferstrasse Nr. 80.

Ára 8 forint, csomagolás 30 krajczár, készpénzért vagy postautalvánnyal.

— Maga a kúra sem terhes, sem zavaró —
10 hatású. 50

892—1887. tlkvi számhoz.

Árverési hirdetményi kivonat.

A fogarasi kir. járásbíró mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy a fogarasi ev. ref. egyház végrehajlatónak Tamás József fogarasi lakos végrehajtást szenvedő elleni 150 forint tőkekövetelés és jár. iránti végrehajtási ügyében a brassói kir. törvényszék (a fogarasi kir. járásbíró) területén lévő Fogarás községben fekvő, a fogarasi 653. sz. telekjegyzőkönyvben A + alatt foglalt 1296. hr.-sz. ingatlanra az árverést 1008 forint kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi augusztus hó 22-ik napján délelőtti 9 órakor

te kir. járásbíró mint telekkvi hatóság hivatalos helyiségben megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási árban alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10% százalékát készpénzben, vagy az 1881. LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Fogarás, 1887. március hó 9.

A kir. járásbíró mint telekkvi hatóság,

(272) 1—1

Nagy Lajos,
kir. albiró.

A ki kétségben van a felát,

hogy a hírlapokban feldicsért gyógyszerek közül melyiket használja betegsége ellen, az írjon egy levelezőlapot Richter kiadó-intézetének Lipcsébe s kérje a „Berg-barát” című röpiratot. E könyvecskeben nemcsak a legjobbaknak bizonyult háziszerek vannak részletesen ismertetve, hanem

betegségekről szóló jelentések

is olvashatók. E jelentések mutatják, hogy igen sok esetben egy egyszerű háziaszer is elegendő arra, hogy meg a látszólag gyógyíthatatlan betegség is szerencsésen elhárítható. Ha a betegnek a megfelelő gyógyszer rendelkezésére áll, akkor még súlyos baj esetén is gyógyulás várható, s ez okból egyik betegnek sem kellene a „Betegbarát” megrendelését elmulasztani. E figyelemreméltó könyvecske segítségével sokkal könnyebben választhatja meg a szükséges gyógyszert. A röpirat megküldése a megrendelőnek költésébe nem kerül.

Fényképészeti műterem.

Van szerencsém ezennel teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli s vidéki közönséget, hogy

fényképészeti műtermemet

Nagy-utca 504. szám alatt, Papp Ferencz ur házában saját nevem alatt megnyitottam. — Műtermem vállalkozik mindennemű a fényképezet körébe vágó munkák gyors, pontos, izlése s művészi kivitelű elkészítésére

a lehető legjutányosabb árak mellett.

Kérem a n. é. közönség szíves jóindulatu támogatását.

Mély tisztelettel Knapp M.,
fényképész

(213) 39—*

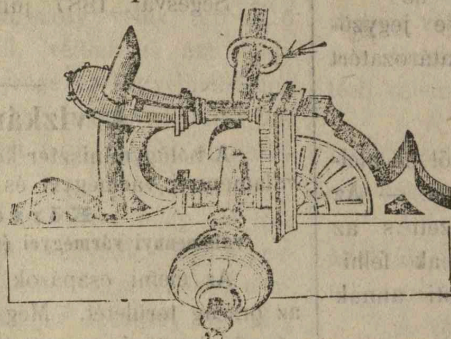
Lingel Károly

(270) 1—1

első magyar budapesti gőzkeretező, vágoló (Fraisse) esztergyálos és asztalos árak gyára

Budapest, VII, Rózsa-utca 4. és 5. sz. a.,

Alapított 1864.

mely a kor igényeinek megfelelőleg kitűnően van felszerelve, ajánlja minden e szakba vágó gyártmányait, u. m.: ajtó-, ablak-, párkány-s keretléczekeket, oszlopfők és talapzatok, konzolák és tartók, mindenféle toronyminták szerint. Szalag- és másoló fűrészkivágatok számtalan minta szerint. Továbbá mindennemű asztalos kellékek: toiletté- és varróasztal oszlopok, ép úgy konzol-, ebédlő- és salonszálalokhoz, ágy-, szekrény-, asztal-, szék-, fauteuil- és sofa lábak és oszlopok. Vázák különféle tárgyakhoz; theatálczák, pipa-, dohány- és szivartartók, virág-, ruha- és esernyőtartók, kottakocsik, carnischook, kályha-ellenzők, varró- és virágasztalkák diófából, feketén fényezett nickel gombokkal. Paraszt székek, ülőke irodai és iskolai ezélokra; etagérek és festési állványok.

Továbbá építészeti és decoratio részletek.

Egyáltalában minden e szakba vágó munkák kivétel nélkül pontosan és gyorsan eszközöltetnek.

Gazdagon illusztrált árjegyzőkek ingyen és bérmentve küldetnek.

Hirdetmény.

Az V-ik Kincsem-sorsjáték

KISORSOLÁSA

a nagyméltóságu magy. kir. pénzügyminiszterium engedélyével

f. évi július hó 22-ére halasztatott el.

A magyar lovaregylet sorsjegy-irodája.